

Sygn. akt XXIII Gz 238/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: sędzia SO Jolanta Stępień - Kordiał

Sędziowie: SO Bernard Litwiniec

SO Agnieszka Owczarewicz (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 kwietnia 2012 r. w Warszawie

sprawy z wniosku (...) S.A. w W.

przeciwko G. S.és M. T.w G.- Węgry

o zavezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego (...)w Warszawie

z dnia 10 lutego 2012 roku, sygn. akt VIII GCo 30/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt XXIII Gz 238/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy dla (...)w Warszawie odrzucił wniosek o zavezwanie do próby ugodowej wniesiony przez (...) S.A.w W.przeciwko G. S.és M. T.w G.- Węgry. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że sądy polskie nie mają jurysdykcji w sprawach o zavezwanie do próby ugodowej w sytuacji, gdy przeciwnik wniosku ma siedzibę poza granicami Polski.

Zażalenie od powyższego rozstrzygnięcia złożył wzywający domagając się jego uchylenia i zarzucać naruszenie art. 13 § 2 k.p.c. i art. 45 k.p.c., art. 185 § 1 k.p.c. oraz art. 186 § 1 k.p.c. W uzasadnieniu postępowania skarżący wskazał, że strony umówiły się, iż spory będą rozpoznawane polubownie, a w wypadku niemożności polubownego załatwienia sprawy, przez sądy właściwe dla siedziby (...) S.A. Zdaniem skarżącego art. 185 § 1k.p.c. przewiduje możliwość nie konieczność wniesienia wniosku o zavezwanie do próby ugodowej do sądu właściwego według siedziby przeciwnika skargi. Skarżący wywodził, że zgodnie z treścią art. 1104 k.p.c. strony mogą umówić się na poddanie sporu jurysdykcji polskiej. Tym samym zdaniem skarżącego, do zavezwania do próby ugodowej, właściwy jest sąd wskazany przez strony (art. 46 § 1 k.c.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że Sąd odwoławczy w całości podziela rozważania Sądu Rejonowego w zakresie wykładni art. 185 § 1 k.p.c. Nie sposób zgodzić się z prezentowaną przez skarżącego oceną, że wskazana w omawianym przepisie możliwość wniesienia skargi do sądu rejonowego ogólnej właściwości przeciwnika nie oznacza właściwości wyłącznej. Prezentowana przez Sąd I instancji wykładnia teleologiczna tego przepisu jest jak najbardziej zasadna. Co więcej, zgodnie z treścią art. 46 § 2 k.p.c. strony nie mogą zmienić umową właściwości wyłącznej. Mając to wszystko na uwadze prawidłowe jest rozumowanie Sądu I instancji, że sądy polskie nie mają jurysdykcji w sprawie niniejszej w zakresie zawezwania do próby ugodowej.

Należy wskazać, że przewidziane w art. 45 k.p.c. uprawnienie Sądu Najwyższego do wyznaczenia sądu właściwego odnosi się jedynie do rozpoznania powództwa, nie zaś wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. W przedmiotowej zaś sprawie nie występuje problem z ustaleniem sądu właściwego do rozpoznawania ewentualnych powództw wytaczanych przez strony.

Wobec jednoznacznego, zdaniem Sądu Odwoławczego, wyznaczenia przez normę art. 185 § 1 k.p.c., jako właściwego do przeprowadzenia pojednawczego sądu ogólnej właściwości przeciwnika skargi, należy wskazać, że sądy polskie nie mają jurysdykcji do przeprowadzenia postępowania pojednawczego pomiędzy stronami i odrzucenie wniosku było zasadne w świetle treści art. 1099 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie.